

fundet Tilslutning, skal jeg tillade mig herved at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag udenfor Betænkningen af *Bluhme* er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Op-hold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren (N. Neergaard): Det vil neppe blive sidste Gang, jeg tager Ordet under denne Forhandling, da der er flere Talere indtegnede endnu, som antagelig ville gøre Bemærkninger, som jeg kommer til at svare paa. Men der faldt ved Mødet i Gaar Udtalelser af megen politisk Betydning, og jeg anser det ikke for ønskeligt, at Forhandlingerne skride videre frem, inden jeg har faaet Lejlighed til at svare nogle faa Ord paa, hvad der i Gaar udtaltes af den ærede Ordfører (J. C. Christensen).

Maa jeg først sige, at jeg skal modstaa Fristelsen til at gaa ind paa de mange, højst forskelligartede Forsvarsplaner og Standpunkter i Forsvarssagen, som vi have hørt udtale under de foregaaende Dages Forhandling. Jeg begyndte med at sige, at det var uheldigt, at Betænkningen viste omtrent den samme Splittelse i Forsvarssagen som tidligere. Efterhaanden som nu Forhandlingerne ere skredne frem, maa man jo sige, at det tegner til en endnu mere vidtgaende Splittelse end den, der er udtalt i Betænkningen. Det synes jo, som om Partiernes og Gruppernes Standpunkter have en vis Tendens til at opløse sig i Atomer; ikke mindst gælder det det Standpunkt, som er udtrykt af det ærede Flertal i Forsvarsudvalget. Men jeg skal modstaa Fristelsen til at komme ind paa de mange fra hinanden afvigende og fra Udvalgets Flertal afvigende Standpunkter, der i Dag og i Gaar ere blevne udtalte her.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). De Enkeltheder, han dvælede ved under Beregningen af Udgifterne ved det socialdemokratiske Forslag, finder jeg ingen Anledning til at komme dybt ind paa. Jeg kan der henvise til mine Udtalelser forleden Dag, som jeg tror tilstrækkelig godtgjorde Rigtigheden af Ministeriets Beregninger, og som jeg ikke syntes, det ærede Medlem rokkede noget som helst væsentlig ved. Han mente, det var en meget billig Arealberegning, men jeg skal minde ham om, at naar saa overordentlig store Vær-

dier paa een Gang blive kastede paa Markedet, som der vilde blive, hvis man over en Bank ophævede hele Militærvæsenet, er man sandelig ikke berettiget til at regne med saadanne Grundpriser, saadanne Priser paa Bygninger, som man er berettiget til at regne med, naar man sælger enkelte Dele af det militære Apparat, vi ere i Besiddelse af, og de militære Grunde, Staten ligger inde med. Heller ikke kan det i nogen Henseende holde Stik, hvad det ærede Medlem sagde, at der ikke skulde blive krævet Vederlag til den voksne Ungdom, som man tvinger til at ofre en ikke ganske ubetydelig Del af dens Tid for at deltage i den paabudte fysiske Opdragelse. Det vil ganske sikkert blive krævet, thi det Argument, det ærede Medlem gør gældende, at naar man giver et stort Gode, behøver man ikke at betale nogen for at nyde dette Gode, er vel ganske rigtigt, naar man bevæger sig paa Frivillighedens Grund, men naar Staten tvinger Folk til at tage imod det, som den ganske vist mener er et Gode, og lægger Beslag paa Folks Tid, for at de kunne tilegne sig dette Gode, som de maaske ikke mene, de have Raad til at ofre tilstrækkelig Tid paa at tilegne sig, saa vil dog det Krav utvivlsomt rejse sig, at der skal ydes Vederlag derfor.

Det ærede Medlem mente, at vi altid i en hvilken som helst Krig vilde være underlegne. Det ærede Medlem har Ret, hvis han tænker sig en Erobringskrig udført af en Stormagt overfor Danmark. Overfor en saadan Krig slaa i det hele hans Ræsonnementer saa nogenlunde til; ja, der vilde vi være haabløst og utvivlsomt underlegne. Men det er jo heller slet ikke dette Tilfælde, som vor Forsvarsordning tager Sigte paa. Det er jo, som det udtrykkelig er udtalt baade af Forsvarskommissionens Flertal i sin Tid og af Regeringen, saaledes, at det, der tages Sigte paa med vor Forsvarsordning, er Neutralitetens Hævdelse, Forsvaret for vor Neutralitet i Tilfælde, hvor der udbryder en Stormagtskrig. Og der skal det ærede Medlem ikke kunne modbevise, at naar Stormagterne ligge i Krig, ville de kun have en forholdsvis meget ringe Del af deres Styrke at ofre paa en saadan Diversion, som det vilde være at bemægtige sig en Del af det danske Territorium. Overfor en saadan lille Del af Styrken, som en Stormagt der vil kunne ofre, vil det i de fleste Tilfælde være os muligt at sætte en saa stærk Modstand, at en Stormagt i et saadant for den saa kritisk Øjeblik, hvor